

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pretiosae Occupaciones Morientivm In Societate Iesv

Nádasi, János

Romae, 1657

Cap. XXVI. Preces Sociorum, & industriæ postulandæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45415

CAPVT XXVI.

*Aliorum etiam preces, ac Sacrificia, & omnes
alia quotquot morienti uſui eſſe poſſunt
industria, pro felici ſucceſſu ago-
nis ultimi poſtulanda .*

Eccli. c. 6. I
à v. 14. I

Hic eſt amicus fidelis protectio fortis. qui
autem inuenit illum, inuenit theſaurũ.
Amico fideli nulla eſt comparatio. Amicus fidelis,
medicamentũ vite, & immortalitatis: & qui me-
tuũt Dominum, inuenient illũ. ita vt vnum eſt ma-
gnis timentium, & amantium Deum quorundã
premijs videatur, amicum fidelem pro illo ar-
ticulo nanciſci, à quo fideli & ardenti oratio-
ne ad SS. Sacramentum, ad Sanctorum reli-
quias fuſã, diuino Sacrificio celebrato, & mo-
dis alijs adiuuentur. P. Petrus Caniſius ab ijs
qui aderant, corã; ab abſentibus, per literas,
ac nominatim à P. Generali, expetebat preces
curã ſingulari, & ſeriã, atq; ſollicitã. Ami-
cos per literas obnixè rogabat, vt non ipſi
tantũ id facerent, ſed & alios ad compre-
candum pro ſe vltima ſubituro incitarent.
Allatã illi ſunt literæ planè ad votum, in
quibus magna Sacrificiorum, Roſariorum,
Pſalmorum, Litaniarum, & aliarum precatio-
num vis illi offerebatur affatim planè. Totus
ille ad lectas illas literas, emicante pulcherri-
mã cordis hilaritate, geſtiebat.

2. Alte-

2 Alterum verò quod à præsentibus amicis, (vno potissimum ex omnibus, & altero ad id selecto) postulandum censeo, sunt eæ, quæ morienti amico vsui esse queant industriæ; vt ne obliuione, vel negligentia, aut dissimulatione periculi negligantur. Dicam hic ægro quod Seneca suo Lucilio: *Ita fac, mi æger, vindica te tibi: & tempus quod adhuc vt auferabatur, aut surripiebatur, aut excidebat, collige, & serua*: ne vltima vitæ pars tibi elabatur non iam dico malè, aut nihil, agenti, sed ne quidem aliud ab eo, quàm quod agendum est, agenti. Tunc turbatis tui corporis humoribus; & sensibus dolori, expectationi, & nausæ, fastidioq; intentis, ac mæroris tædio sopitis, omnia non occurrent, quæ nunc sano, & vegeto, atq; ad omnem pietatem composito occurrunt. Habe itaq; vnum, alterumue, è primæ admissionis amicis (quam in Religione magna est etiam in hoc æqualitas) qui tibi, Ioannis instar, adsint in vltimis non dico tribus horis vitæ, vt Christo expiranti Ioannes cum B. V. adfuit, sed etiam hebdomadis, & maximè diebus; rogaq; illos, & alios, vt ea sibi suggerant fidenter, quæcunq; illi articulo primò necessaria, deinde vtilia vel conuenientia esse censebunt. De P. Petro Canisio eius vita hæc habet: Aduocauit ad se valetudinario Præfectum Patrem, & his verbis affatus est: Mi Pater,

Sen. ep. 1.
init.

Amici suggerant ægro quæ ad rem præsentem conduciunt.

Lib. 3.

Pater, gratias ago Deo, quòd res in hunc locum deducta est: & breui futura est immutatio mea. Proindè obnixè Tuam Reuerentiam precor, *ut operam des, quòd cuncta rectè ordineq; fiant; atq; ego comparem me, & res componam uti oportet.* Peractis omnibus, magnoperè lætatus est cùm cognouit ex P. Rectore, Socios quoq; Collegij pro eo precibus omnes insistere. Vide virum eius artis & industriæ, quæ circa migraturos adhiberi debet, experientissimum, alienæ se diligentia ac precibus committentem. Occurret illis non vna industria quæ purgatorij tui pœnas breuies; & aliquid in horas adicias ad cumulum coronarum. Atq; hoc ego punctum tanti facio, quantumcunq; sapio, vt omitti nullà obliuione debere omninò censeam; cùm in re tanta oculi plures plura videre soleant, quàm ferè ægri oculus; qui nihil mirum est apud sapientes, si in illà mortis caligine, magnà etiam rerum agendarū obliuione caliget. Tu, cùm in alijs momenti alicuius negotijs, tum in hoc maxime negotio æternitatis, *ne innitaris prudentia tue.* Hoc prudentem, hoc de sua salute seridè sollicitum, hoc de se modestè vsq; ad mortis vltima sentientem decet. Hinc est, opinor, id quod ex amicissimis, sapientissimisq; audiui, dicentibus; desiderare se à singulis, à quibus viserentur, Patribus absolui, breui confessione præmissà: et ope singulorum, consilioq;

iuua-

Audienda
consilia
amicorum.

Proa. 3. 5.

iuari. Nec immeritò; nam hìc certè potiùs, quàm in vllò iure nulla diligentia nimia, vel superuacanea est.

3 P. Didacus Martinez P. Franc. Ant. Georgium amicè admonuit, rogauit, et in quibusdam quæ circa se migrantem agi cupiebat, diligenter instruxit. Tum lætus egit omnia, quæ migraturi solent.

4 P. Eleutherius Pontanus vir qui ab ipso S. P. Ignatio Spiritus primitias bibit, licèt scientissimus esset, quid supremo illo rerum articulo agendum esset, multùm tamen in industrià Sociorum, plurimùm verò in Patris Spiritus Præfecti fideli diligentia, et accurate positum esse ratus, ne quid ad beatum finem faciendum omitteret, vocato ad se illo, vt animæ suæ curam susciperet poposcit. Et verò magnum industriarum compendium est, habere tunc amicos fidos à memoria, qui vltima suggerant. Et ferè præstat illos non nihil esse opportunè importunos, quàm nimis lentos, aut obliuiosos, vel timidos. Pontanus non nisi de æterna vita cum illis egit; & obiit, sæpè ingeminans: *Egredere, anima mea, egredere.*

Annua
Attrebat,
1611.

5 P. Theodorus Schotlerus Græcij post multa omnium quæ ad mortem religiosissimè obeundam faciunt virtutum edita documenta, iuxta illud, *vt sciam quid desit mihi*, amicè accito cuidam Patri dignam prouidentissimà religiosissimàq; prudentià proposuit quæstio-

14. Sept
1649.

nem, cum diceret : Ecquid adhuc industriæ, quid artis esset super, aut quid demum posset eo in statu agere, quod diuinæ bonitati, ad quam iter proximum adornabat, exquisito, ac exaggerato quodam modo placeret? Id verò se lubentissimè facturum; & ita hinc migraturum. Profunt hæ quæstiones. quidni enim pluribus plura expertis occurrant? Et par est, nos id agere omnibus artis industriæq; viribus, & quàm maximè exaggeratà totius animi ac mentis contentione, pietate, accuratione.

6 Quantum habeat momentum in momento illo, vnde pendet felix aut infelix eternitas, præsentia prudentium, & pietas Sociorum, *Granatensis ille Magister* ostendit, cuius nomen ignorare se ait, sed rem è teste oculato habet historia Prouinciæ Boeticæ. Is mortui iam vicinus, vnius ac dimidiæ horæ spacio velut in extasi positus videbatur, præsentem, vti fieri consuevit, è Patribus quodam, & fratre Adiutore Gaspare de Caballar, qui hæc narrauit. Excitatus repentè infirmus, miserabili voce exclamauit: Heu me miserabilem! Stiterunt me pro tribunali *Dei*: & dixit mihi *Deus*: Auferte hinc malum illum Religiosum. Quæ vltima æger cum sæpiùs repeteret, appositis ad rem præsentem industrijs, precibus, præfidijs à Patre socioq; adiutus & exhilaratus, iucundè in hæc erupit: *Benedictus sit Deus,*

M. S. ab
anno 1573.
c. 17. a
n. 14.

Deus, qui mihi iam ignouit! Sic demum inter hæc ipsa verba lætum spiritum exhalauit.

7 P. Hieronymus Rubiola moriturus alios ac alios Sodalium Senensium cœtus ad se exciuit; præclaris monitis instruxit. In paruulorum verò ferè septuaginta in orbem circa lectulum humi collocatum fusorum coronà, duabus in altari candelis accensis, *Salve Regina* præiuit, & vnà cum innocentibus illis Angelis totam absoluit antiphonam.

1571.
Sach. 1571.
II. 22.

C A P V T X X V I I.

Lectio spiritualis pretiosa occupatio Infirmi.

I P Petrus Canisus vltimis vitæ mendo se ad mortem felicem vellet componere, optimè se id facturum arbitratur, si mortem suam componeret ad migrantium exempla Sanctorum. Septembris initio Sanctorum quatuor vltimis anni mensibus occurrentium vitas omnes audire ita voluit, vt illas vnà cum vita sua absolueret: *Benedictus*, aiebat, *Deus in Sanctis suis! O laudatissime in tuis Electis Deus! Gratias tibi pro illis! Gratulor tibi de illis! Laudo te in illis! Et consummator illorum labores tibi offero pro illis à quibus iam cesso laboribus meis.* Ita ille quos in Cælo paulò post coràm salutaturus erat, eorum me-

F f 2 moriam